

APEL DO MIESZKAŃCÓW GMINY I MIASTA PYZDRY

Burmistrz Pyzdr informuje, że po obfitych opadach deszczy, po ustaniu powodzi, nadszedł czas upałów w okresie ostatnich 10 dni – co spowodowało już wyschnięcie poszycia w lasach, traw w łąkach, trawy w rowach przydrożnych, pozostałości szlamowych po powodzi powodujące wzrost zagrożenia pożarowego.

Wobec powyższego, zwracam się z gorącym apelem o ostrożność przy używaniu ognia otwartego, wyrzucaniu niedopałków papierosowych oraz przy wykonywaniu prac zniwnych sprzętem mechanicznym.

Zagrożenie pożarowe

Efektem bezmyślnego działania są wielomilionowe straty materialne, nieodwracalne straty w środowisku naturalnym oraz wypadki z ludźmi kończące się poważnymi poparzeniami, a nawet śmiercią. Ofiarami tych zdarzeń są niejednokrotnie sami sprawcy podpałów, jak również osoby postronne oraz strażacy biorący udział w akcjach ratowniczych.

Bezpośrednim czynnikiem decydującym o palności trawy lub jej podatności na zapalenie decyduje jej wilgotność. Dlatego też np. w lasach, na podstawie wilgotności ściółki sosnowej, wilgotności powietrza oraz współczynnika opadów leśnicy określają stopień zagrożenia pożarowego lasu. Pomiary te standardowo wykonywane są codziennie w miesiącach kwiecień -październik oraz w okresach szczególnego zagrożenia, a ich wyniki umieszczane są na tablicach informacyjnych przy drogach prowadzących do lasu oraz podawane są w radiu i telewizji.

0 – brak zagrożenia

I - zagrożenie małe

II- zagrożenie duże,

III - zagrożenie katastrofalne.

Na podstawie tych pomiarów (gdy w ciągu 5 dni wilgotność ściółki mierzona o godz. 9 rano nie przekroczy 10%) nadleśniczy lub dyrektor parku narodowego może wprowadzić zakaz wstępu do lasu. W lasach około 90 % pożarów powstaje przy wilgotności ściółki poniżej 15 %.

Nieostrożność w użyciu ognia, wypalanie traw oprócz tego, że jest naprawdę niebezpieczne, jest też niedozwolone. Określają to odpowiednie przepisy prawne:

Ustawa z dnia 18 października 1981 r. o ochronie przyrody,

Art. 45. "Zabrania się wypalania roślinności na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych lub strefie oczeretów i trzin".

Art. 59. "Kto wypala roślinność na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych, w strefie oczeretów lub trzin podlega karze aresztu lub grzywny".

Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach

Art. 3. "W lasach oraz na terenie śródleśnych łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości 100 m od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności:

1. rozniecenia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego,
2. korzystania z otwartego płomienia,
3. wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych.

Ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej mówi, że zabrania się wypalania roślinności na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach przydrożnych, szlakach kolejowych lub w strefie oczeretów i trzin.

Kary za wypalanie traw, łąk i nieużytków.

Artykuł 59 rozdziału 8 ustawy o ochronie przyrody mówi, że "kto wypala roślinność na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych, w strefie oczeretów i trzin, podlega karze aresztu lub grzywny".

Art. 82 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971r. Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 Nr 12, poz. 114 z późn. zm.) - kara aresztu, nagany lub grzywny, której wysokość w myśl art. 24 § 1 może wynosić od 20 do 5000 zł

Art. 163. § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks karny (Dz. U. Z1997r. Nr 88 poz. 553 z późn. zm.) stanowi: "Kto spowoduje zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać pożaru, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10"

Skutki ekologiczne

Zdaniem organizacji ekologicznych:

- brak jest uzasadnienia zarówno ekologicznego jak i rolniczego dla wypalania traw,
- wypalania skutkują negatywnie poprzez straty we florze i faunie oraz degradacją ekosystemu przyrodniczego ważnego w nowoczesnej gospodarce rolnej.

Podczas pożaru niszczone jest część niezbędnej dla żyznej gleby materii organicznej, w wyniku czego zostaje spowolniony proces tworzenia próchnicy (humusu). W trakcie spalania, redukcji i wyparowaniu ulegają związki azotu, a związki potasu i fosforu pozostają w popiele. Część soli

mineralnych (fosforu i potasu) pozostających w popiele może być roznoszona przez wiatr, a przy opadach deszczu splukiwana do rzek i zbiorników wodnych.

Podczas spalania materii organicznej w wysokich temperaturach tworzą się znaczne ilości szkodliwych związków takich jak dioksyny czy wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne.

Prawo

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880) określa:

- Art. 124. Zabrania się wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów.
- Art. 131. Kto: (...) wypala łąki, pastwiska, nieużytki, rowy, pasy przydrożne, szlaki kolejowe, trzcinowiska lub szuwały – podlega karze aresztu albo grzywny.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2006 r. Nr 80, poz. 563):

- § 36. 1. W lasach i na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od granicy lasów nie jest dopuszczalne wykonywanie czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru:

1) rozniecanie ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lub zarządcę lasu; (...)

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy czynności związanych z gospodarką leśną oraz wykonywaniem robót budowlanych.

- § 39. Wypalanie słomy i pozostałości roślinnych na polach w odległości mniejszej niż 100 m od zabudowań, lasów, zboża na pniu i miejsc ustawienia stert lub stogów bądź w sposób powodujący zakłócenia w ruchu drogowym, a także bez zapewnienia stałego nadzoru miejsca wypalania, nie jest dopuszczalne.

Burmistrz Pyzdr

Krzysztof Strużyński